ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1306/89 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 11ης Μαΐου 1989

περί επιβολής οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ελαφρού ανθρακικού νατρίου καταγωγής Βουλγαρίας, Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας, Πολωνίας και Ρουμανίας

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2423/88 του Συμβουλίου της 11ης Ιουλίου 1988 για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας [1], και ιδίως το άρθρο 15,

την πρόταση της Επιτροπής, που υποβλήθηκε μετά από διαβουλεύσεις στο πλαίσιο της συμβουλευτικής επιτροπής που προβλέπεται στον εν λόγω κανονισμό,

Εκτιμώντας ότι:

Α. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

(1) Τον Φεβρουάριο του 1983, το Συμβούλιο με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 273/83 [2], επέβαλε οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ελαφρού ανθρακικού νατρίου καταγωγής Βουλγαρίας, Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας, Πολωνίας, Ρουμανίας και Σοβιετικής Ένωσης. Τον Ιούνιο του 1986, το Συμβούλιο με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1946/86 [3] διεύρυνε τον τομέα εφαρμογής του αρχικού κανονισμού. Τον Νοέμβριο του 1987 [4], η Επιτροπή ανήγγειλε την επικείμενη λήξη των οριστικών αυτών δασμών αντιντάμπινγκ.

(2) Μετά τη δημοσίευση της ανακοίνωσης για τη λήξη των ισχυόντων μέτρων τον Νοέμβριο του 1987, η Επιτροπή δέχθηκε τον Ιανουάριο του 1988 μια αίτηση επανεξέτασης από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο των Ομοσπονδιών Χημικής Βιομηχανίας το οποίο αντιπροσωπεύει σχεδόν το σύνολο της κοινοτικής παραγωγής του εν λόγω προϊόντος. Η καταγγελία περιείχε αποδεικτικά στοιχεία όσον αφορά το γεγονός ότι η λήξη του μέτρου θα προκαλούσε εκ νέου ζημία, τα οποία στοχεία θεωρήθηκαν επαρκή για να δικαιολογήσουν την κίνηση διαδικασίας. Συνεπώς, η Επιτροπή γνωστοποίησε, με ανακοίνωση που δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* [5] *την επανεξέταση των ισχυόντων μέτρων αντιντάμπινγκ.*

(3) Το σχετικό προϊόν είναι ελαφρό ανθρακικό νάτριο ειδικού βάρους 0,700 kg/dm³ με μορφή σκόνης ή κόκκων με διάμετρο μικρότερη από 0,4 mm, με ή δίχως προσθήκη άμμου που υπάγεται στους κωδικούς ΣΟ ex 2836 20 00 και ex 3823 90 98.

(4) Η Επιτροπή ενημέρωσε επίσημα για το θέμα αυτό τους εξαγωγείς, τους εισαγωγείς που είναι γνωστό ότι ενδιαφέρονται και τους καταγγέλλοντες και έδωσε στα άμεσα ενδιαφερόμενα μέρη τη δυνατότητα να γνωστοποιήσουν γραπτώς τις απόψεις τους και να ζητήσουν ακρόαση.

(5) Οι κοινοτικοί παραγωγοί, οι εξαγωγείς και ορισμένοι εισαγωγείς γνωστοποίησαν γραπτώς τις απόψεις τους.

(6) Οι εξαγωγείς της Ρουμανίας, της Πολωνίας, της Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας, της Βουλγαρίας καθώς και τρεις εισαγωγείς ζήτησαν και έγιναν δεκτοί σε ακρόαση.

(7) Η Επιτροπή συνέλεξε και επαλήθευσε όλες τις πληροφορίες που θεώρησε αναγκαίες με σκοπό τη διαπίστωση πρακτικής ντάμπινγκ, ζημίας και απειλών ζημίας, και πραγματοποίησε έρευνα σε όλες τις εγκαταστάσεις των ακόλουθων κοινοτικών παραγωγών:

— Solvay, Βέλγιο,
— Solvay, Γαλλία,
— Rhône-Poulenc, Γαλλία,
— Solvay, Ιταλία,
— Chemische Fabrik Kalk, Γερμανία,
— Mattes & Weber, Γερμανία,
— Deutsche Solvay, Γερμανία,
— Akzo, Κάτω Χώρες,
— ICI, Ηνωμένο Βασίλειο,
— Solvay, Ισπανία,
— Soda Povoa, Πορτογαλία,

καθώς και των κυριοτέρων εισαγωγέων, συγκεκριμένα:

— Grenntag UK Ltd, Ηνωμένο Βασίλειο,
— Helm A.G., Γερμανία,
— Megachem, Γερμανία.

(8) Η Επιτροπή επισκέφθηκε επίσης τον παραγωγό της χώρας αναφοράς, κυρίως τη βιομηχανική επιχείρηση Alcali SA, Monterrey, Μεξικό.

(9) Η έρευνα ως προς την ύπαρξη ντάμπινγκ και διαφορών τιμής κάλυψε την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 1987 έως 31 Μαΐου 1988.

Β. ΝΤΑΜΠΙΝΓΚ

Ι. Κανονική αξία

(10) Για να προσδιοριστεί κατά πόσον οι εισαγωγές καταγωγής Βουλγαρίας, Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας, Πολωνίας, Ρουμανίας και Σοβιετικής Ένωσης αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ, η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι οι χώρες αυτές

[1] ΕΕ αριθ. L 209 της 2. 8. 1988, σ. 1.
[2] ΕΕ αριθ. L 32 της 3. 2. 1983, σ. 1.
[3] ΕΕ αριθ. L 169 της 26. 6. 1986, σ. 1.
[4] ΕΕ αριθ. C 317 της 28. 11. 1987, σ. 4.
[5] ΕΕ αριθ. C 162 της 21. 6. 1988, σ. 9.

δεν έχουν οικονομία αγοράς, αναγκάστηκε να προβεί στον καθορισμό της κανονικής αξίας σε χώρα με οικονομία αγοράς. Ως προς αυτό, οι καταγγέλλοντες είχαν προτείνει να υπολογιστεί η κανονική αξία με βάση τις τιμές πώλησης ομοειδούς προϊόντος που ισχύουν στην ιαπωνική αγορά.

(11) Ορισμένοι εισαγωγείς δεν συμφώνησαν με την πρόταση αυτή, ισχυριζόμενοι ότι ορισμένα ουσιαστικά στοιχεία όσον αφορά το κόστος παραγωγής ανθρακικού νατρίου, κυρίως σε επίπεδο πρώτων υλών, έπρεπε να εισάγονται, επιφέροντας έτσι την αύξηση των τιμών πώλησης στην εγχώρια ιαπωνική αγορά. Επίσης, οι τέσσερις ιάπωνες παραγωγοί, με τους οποίους επικοινώνησαν οι υπηρεσίες της Επιτροπής αρνήθηκαν να συνεργαστούν.

(12) Οι εξαγωγείς αμφισβήτησαν επίσης την επιλογή της Αυστρίας, όπου ο μόνος εγχώριος παραγωγός προστατεύεται από ελέγχους των τιμών και σύστημα χορήγησης αδειών κατά την εισαγωγή, πράγμα το οποίο έχει ως αποτέλεσμα υψηλές τιμές πώλησης στην εγχώρια αγορά.

(13) Η Επιτροπή επικοινώνησε στη συνέχεια με τον καναδό παραγωγό, ο οποίος αρνήθηκε να συνεργαστεί.

(14) Ορισμένοι εξαγωγείς ζήτησαν να ληφθούν σαν βάση του καθορισμού της κανονικής αξίας οι τιμές πώλησης των κοινοτικών παραγωγών. Ωστόσο, η λύση αυτή δεν μπορεί να εφαρμοστεί με τους όρους του άρθρου 2 παράγραφος 5 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2423/88, παρά μόνον εάν δεν είναι δυνατόν να ληφθεί ως χώρα αναφοράς μια τρίτη χώρα.

(15) Υπό τους όρους αυτούς, η Επιτροπή επέλεξε τελικά το Μεξικό ως χώρα αναφοράς, ειδικότερα λόγω:

— της διαθεσιμότητας των πρώτων υλών καταγωγής Μεξικού,

— της ομοιότητας των διαδικασιών παρασκευής, των λεγομένων διαδικασιών SOLVAY, οι οποίες βασίζονται στην παρασκευή ανθρακικού νατρίου με συνθετικά μάλλον παρά με φυσικά μέσα,

— της ισοδύναμης ποιότητας του ανθρακικού νατρίου καταγωγής Μεξικού και εκείνου που προέρχεται από τις ενδιαφερόμενες χώρες-εξαγωγής και παραγωγής,

— του γεγονότος ότι η παραγωγή πραγματοποιείται στο Μεξικό σε μεγάλη κλίμακα,

— της κατάστασης του ανταγωνισμού που επικρατεί στη μεξικανική αγορά, με δύο εγχώριους παραγωγούς και σημαντικές εισαγωγές με προέλευση τις Ηνωμένες Πολιτείες σε μια αγορά ανοιχτή (όπου δεν υπάρχουν ποσοτικοί περιορισμοί και δασμός 10 % ανάλογος με τον κοινοτικό δασμό). Οι τιμές πώλησης στο Μεξικό, που πλησιάζουν τις τιμές πώλησης της κοινοτικής βιομηχανίας, επιτρέπουν την πραγματοποίηση κερδών που δεν φαίνονται υπερβολικά,

— του γεγονότος ότι το προϊόν πωλείται στη μεξικανική αγορά σε επαρκείς ποσότητες ώστε να είναι δυνατό να χρησιμοποιηθεί ως βάση αναφοράς· πράγματι, το σύνολο σχεδόν των πωλήσεων ανθρακικού νατρίου των μεξικανών παραγωγών πραγματοποιούνται στην εθνική αγορά.

Η Επιτροπή συμπέρανε, ως εκ τούτου, ότι θα ήταν σκόπιμο και όχι παράλογο να υπολογίσει την κανονική αξία με αυτή τη βάση.

(16) Η Επιτροπή καθόρισε, συνεπώς, την κανονική αξία με βάση τις μέσες τιμές πώλησης, καθαρές μετά από κάθε μείωση ή άμεση επιστροφή που ίσχυσαν πράγματι το 1987 και 1988 (πέντε πρώτοι μήνες) στην εγχώρια αγορά του Μεξικού για το ελαφρύ ανθρακικό νάτριο συσκευασμένο σε σάκους και χύμα. Οι τιμές υπολογίστηκαν σε δολάρια ΗΠΑ για να εξουδετερωθούν οι συνέπειες του πληθωρισμού που θίγουν το μεξικανικό νόμισμα.

II. Τιμές εξαγωγής

(17) Οι τιμές εξαγωγής καθορίστηκαν, κάθε φορά που αυτό ήταν δυνατό, με βάση τις τιμές που έχουν πράγματι πληρωθεί από τους ανεξάρτητους κοινοτικούς εισαγωγείς στους ενδιαφερόμενους εξαγωγείς. Οι έλεγχοι τους οποίους πραγματοποίησε η Επιτροπή αφορούν περισσότερο από 70 % των εισαγωγών στην Κοινότητα.

Οι τιμές εξαγωγής καθορίστηκαν για τις ποσότητες που εισήχθησαν στην Κοινότητα είτε για να καταναλωθούν πράγματι σε αυτήν, είτε σύμφωνα με το καθεστώς τελειοποίησης για επανεισαγωγή. Πράγματι, ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2423/88 δεν προβλέπει αποκλεισμό των εμπορευμάτων που εξάγονται προς την Κοινότητα υπό τέτοιες περιστάσεις. Άλλωστε, ο αποκλεισμός εισαγωγών εμπορευμάτων που εισέρχονται σύμφωνα με το καθεστώς τελειοποίησης προς επανεισαγωγή από τη βάση υπολογισμού των τιμών εξαγωγής θα άνοιγε το δρόμο σε καταχρήσεις στον τομέα της διαδικασίας αντιντάμπινγκ, δεδομένου ότι η περαιτέρω θέση σε κατανάλωση αυτών των προϊόντων στην Κοινότητα θα μπορούσε να αποφασιστεί με ευκολία από τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις και θα ήταν δύσκολο για την Επιτροπή ή τα κράτη μέλη να το αποδείξουν. Επιπλέον, δεν αποκλείεται οι κοινοτικοί παραγωγοί να υποστούν ζημία εξαιτίας αυτών των εισαγωγών για τις οποίες έχουν ανασταλεί προσωρινά οι τελωνειακοί δασμοί, είτε κυρίως λόγω των έμμεσων επιπτώσεων στις τιμές της αγοράς της Κοινότητας, είτε λόγω της μείωσης των δυνατοτήτων διάθεσης που προσφέρονται στους παραγωγούς.

III. Σύγκριση

(18) Κατά τη σύγκριση της κανονικής αξίας με τις τιμές εξαγωγής, η Επιτροπή έλαβε υπόψη, όταν οι περιστάσεις το απαιτούσαν και εφόσον υπήρχαν επαρκή στοιχεία, τις διαφορές που επιδρούν στη δυνατότητα σύγκρισης των τιμών· οι κατάλληλες αυτές προσαρμογές αφορούσαν κυρίως τους όρους πληρωμής και παράδοσης, τις δαπάνες μεταφοράς και ασφάλειας, καθώς και τα διάφορα είδη συσκευασίας.

Όλες αυτές οι συγκρίσεις πραγματοποιήθηκαν κατά το στάδιο αναχώρησης από το εργοστάσιο.

IV. Περιθώρια ντάμπινγκ

(19) Η σύγκριση της κανονικής αξίας και των τιμών εξαγωγής για το 1987 και 1988 απέδειξαν την ύπαρξη ντάμπινγκ για τις εισαγωγές με προέλευση τις χώρες ως προς τις οποίες είχε διεξαχθεί η έρευνα, το περιθώριο του οποίου είναι ίσο προς το ποσό που αντιστοιχεί στη διαφορά ανάμεσα στην κανονική αξία και τις τιμές εξαγωγής στην Κοινότητα.

Τα περιθώρια αυτά, εκφρασμένα σε εκατοστιαίο ποσοστό της τιμής «ελεύθερα στα κοινοτικά σύνορα» υπερβαίνουν το 58 % και περισσότερο για την Πολωνία, το 67 % και περισσότερο για τη Βουλγαρία, το 35 % και περισσότερο για τη Ρουμανία και το 64 % και περισσότερο για τη Λαϊκή Δημοκρατία της Γερμανίας.

Όσον αφορά τη Σοβιετική Ένωση, δεν υπάρχει καμία απόδειξη εισαγωγών στην Κοινότητα από το 1984.

Γ. ΖΗΜΙΑ

(20) Το ζήτημα για το οποίο η Επιτροπή έπρεπε να αποφανθεί στην προκειμένη περίπτωση ήταν το κατά πόσον η λήξη των ισχυόντων μέτρων αντιντάμπινγκ θα προκαλούσε πάλι ζημία.

I. Σημερινή κατάσταση

(21) Από τότε που άρχισαν να ισχύουν οι δασμοί αντιντάμπινγκ, οι εξαγωγές προς την Κοινότητα με προέλευση τις εξεταζόμενες χώρες είναι περιορισμένες. Πριν το 1983, είχαν φθάσει να έχουν ένα μερίδιο αγοράς 17 %. Έκτοτε, το εν λόγω ποσοστό μειώθηκε σε 4 % και διατηρείται σταθερό στο επίπεδο αυτό. Στις εισαγωγές αυτές περιλαμβάνονται και οι συναλλαγές που πραγματοποιήθηκαν στα πλαίσια του καθεστώτος τελειοποίησης προς επανεισαγωγή· οι τελευταίες αυτές επιφέρουν πράγματι μείωση των δυνατοτήτων διάθεσης για την κοινοτική βιομηχανία και έχουν αρνητικές συνέπειες στις τιμές που εφαρμόζονται από τους κοινοτικούς παραγωγούς.

(22) Κατά την ίδια περίοδο, η κοινοτική αγορά ανθρακικού νατρίου σημείωσε αισθητή ύφεση. Η κοινοτική κατανάλωση ελαφρού ανθρακικού νατρίου, η οποία ανερχόταν το 1982 σε 1 800 000 τόνους, μειώθηκε σχεδόν κατά 20 % κατά τα τρία επόμενα χρόνια. Η κατάσταση αυτή είχε ως αποτέλεσμα να καταβληθούν σημαντικές προσπάθειες αναδιάρθρωσης και ορθολογιστικότερης διαχείρισης εκ μέρους της κοινοτικής βιομηχανίας, οι οποίες εκφράζονται κυρίως με μείωση της συνολικής παραγωγικής ικανότητας ελαφρού και πυκνού ανθρακικού νατρίου, το οποίο μειώθηκε από 7 300 000 τόνους το 1982 σε 6 700 000 τόνους το 1985, εξαιτίας, μεταξύ άλλων, της παύσης λειτουργίας αρκετών μονάδων παραγωγής, ενώ η παραγωγή των ανατολικών χωρών φαίνεται ότι παρέμεινε σταθερή κατά την περίοδο 1983 έως 1988. Από το 1985, η ύφεση της κοινοτικής αγοράς συνεχίζεται με έναν αργότερο ρυθμό.

(23) Η ύφεση αυτή οφείλεται κυρίως στους περιορισμούς που έχουν επιβληθεί όσον αφορά τη χρησιμοποίηση του ελαφρού ανθρακικού νατρίου κατά την παρασκευή άλλων προϊόντων. Έτσι, η κοινοτική κατανάλωση ελαφρού ανθρακικού νατρίου μειώθηκε από 1 600 000 τόνους το 1985 σε 1 360 000 τόνους το 1987, επιφέροντας μείωση των πωλήσεων της κοινοτικής βιομηχανίας από 1 500 000 τόνους σε 1 250 000 τόνους και της παραγωγής από 1 754 000 τόνους σε 1 500 000 τόνους.

(24) Όσον αφορά τις τιμές των εισαγωγών, η Επιτροπή καθόρισε ότι, κατά μέσον όρο, οι τιμές αυτές ήταν κατώτερες κατά 6 έως 20 % από εκείνες της κοινοτικής βιομηχανίας στη διάρκεια της περιόδου ερεύνης, δηλαδή κατά 15 έως 40 % αφαιρουμένων των δασμών αντιντάμπινγκ.

Λαμβάνοντας υπόψη το μειωμένο όγκο των εισαγωγών, αυτές οι επιμέρους διατιμήσεις είχαν μόνον περιορισμένες συνέπειες στις τιμές σε γενικό επίπεδο. Ωστόσο, σε ορισμένες συγκεκριμένες περιπτώσεις, ιδίως στη γερμανική και βρετανική αγορά, οι κοινοτικοί παραγωγοί αναγκάστηκαν να προσαρμοστούν με τις χαμηλότερες τιμές που εφαρμόζουν οι ανατολικές χώρες στην κοινοτική αγορά και να πωλήσουν με τον τρόπο αυτό σε τιμές που πλησιάζουν το επίπεδο του κόστους παραγωγής των.

(25) Η χρηματοδοτική κατάσταση της κοινοτικής βιομηχανίας, αν και βελτιωμένη, παραμένει μέτρια. Ενώ ένα μέρος της κοινοτικής βιομηχανίας σημειώνει σχετικά ικανοποιητικά αποτελέσματα, ορισμένος αριθμός επιχειρήσεων πραγματοποιεί πολύ μικρά κέρδη ή απώλειες. Η σχετική αυτή βελτίωση εξηγείται εν μέρει από τις συνέπειες των μέτρων αναδιάρθρωσης, τα οποία επέτρεψαν να διατηρηθεί το ποσοστό χρησιμοποίησης των ικανοτήτων σε 80 % περίπου — ελάχιστο ποσοστό απαραίτητο σε μια συνεχή παραγωγή δεδομένου ότι υπάρχουν δυσκολίες αποθήκευσης του εν λόγω προϊόντος — εν μέρει από τις συνέπειες των δασμών αντιντάμπινγκ στις εν λόγω εισαγωγές, αλλά κυρίως από τη σημερινή κατάρρευση της τιμής της ενέργειας, που αποτελεί τον κύριο συντελεστή του κόστους παραγωγής· σκόπιμο είναι, επίσης, να σημειωθεί ότι τα ποσοστά υποτίμησης του υλικού παραγωγής είναι συχνά χαμηλά πράγμα το οποίο είναι δυνατόν να θέσει σε κίνδυνο τις επενδύσεις που είναι απαραίτητες για τη διατήρηση της αποτελεσματικότητας και συνιστά ακόμη μεγαλύτερο κίνδυνο δεδομένου ότι πρόκειται για βιομηχανία με υψηλή καπιταλιστική αξία.

Από όσα προαναφέρθηκαν συνάγεται το συμπέρασμα ότι, μολονότι η κατάσταση της βιομηχανίας αυτής βελτιώθηκε από τότε που επιβλήθηκαν οι δασμοί, παραμένει ωστόσο εύθραυστη και εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τη συγκυριακή εξέλιξη της τιμής των πρώτων υλών.

II. Απειλή ζημίας

(26) Για να εκτιμηθεί εάν, υπό τις συνθήκες αυτές, η ενδεχόμενη λήξη των μέτρων αντιντάμπινγκ είναι δυνατόν να προκαλέσει πάλι σημαντική ζημία στους κοινοτικούς παραγωγούς, εξετάσθηκαν τα ακόλουθα στοιχεία:

α) Το σύνολο των ενδιαφερομένων χωρών εξαγωγέων αντιπροσωπεύουν, με 11 εκατομμύρια τόνους παραγωγικής ικανότητας, πολύ μεγάλη αναλογία της διεθνούς παραγωγικής ικανότητας. Σήμερα, η σωρευμένη παραγωγή τους ανέρχεται

σε εννέα εκατομμύρια τόνους περίπου ενώ η εσωτερική τους κατανάλωση φθάνει τα οκτώ εκατομμύρια τόνους περίπου. Δεδομένου ότι η κατανάλωση παρουσιάζει τάση προς μείωση, επιπλέον ποσότητες καθίστανται διαθέσιμες για εξαγωγή. Αντίθετα με τις χώρες της Κοινότητας, η Ανατολική Ευρώπη διατηρεί υψηλή παραγωγική ικανότητα και επίπεδο εξαγωγών: σύμφωνα με διαθέσιμα στοιχεία, η Βουλγαρία έχει εξάγει, κατά μέσον όρο, τα τελευταία χρόνια, περίπου το 70 % της ετήσιας παραγωγής της η οποία ανέρχεται σε ένα εκατομμύριο τόνους· η Ρουμανία έχει εξάγει κατά την ίδια περίοδο περίπου το 50 % της παραγωγής της, η Πολωνία περίπου 40 % και η Ανατολική Γερμανία 30 %. Η Σοβιετική Ένωση με παραγωγή πέντε εκατομμύρια τόνους, η οποία χρησιμοποείται σε πολύ μεγάλο βαθμό για τις εσωτερικές της ανάγκες, μπορεί ωστόσο να διαθέσει αρκετά μεγάλο μέρος στις εξαγωγές. Δεδομένης της ανάπτυξης των νέων παραγωγικών μονάδων ανά τον κόσμο, οι ανατολικές χώρες ενδέχεται να χάσουν ορισμένες από τις παραδοσιακές διεξόδους τους. Υπό τις συνθήκες αυτές, είναι ρεαλιστικό να προβλεφθεί ότι σημαντικές συμπληρωματικές ποσότητες του προϊόντος το οποίο προέρχεται από τις ενδιαφερόμενες χώρες θα μπορούσε να κατευθυνθεί προς την Κοινότητα, έστω και εάν, όπως ορισμένες από τις χώρες αυτές έχουν υποστηρίξει, εντατικοποιείται ο ρυθμός των συναλλαγών ανάμεσα στις χώρες της Comecon. Επιπλέον, η παραγωγή αυτή θα μπορούσε να διευρυνθεί, αν είναι απαραίτητο, με αυξημένη χρησιμοποίηση των υπαρχουσών εγκαταστάσεων·

β) Όσον αφορά την πιθανότητα να ακολουθήσουν οι χώρες αυτές επιθετικότερη πολιτική εξαγωγών σε περίπτωση λήξης των δασμών αντιντάμπινγκ, σκόπιμο είναι να τονιστεί, κατ' αρχήν, ότι η Κοινότητα αποτελεί γειτονική και ελκυστική αγορά όσον αφορά το επίπεδο των τιμών της. Άλλωστε, το ντάμπινγκ αυτού του προϊόντος από τους εξαγωγείς των ενδιαφερόμενων ανατολικών χωρών, υφίσταται εδώ και πολύ καιρό, όπως μαρτυρούν τα υψηλά περιθώρια ντάμπινγκ που παρατηρήθηκαν κατά την αρχική έρευνα το 1979 και την επανεξέταση που πραγματοποιήθηκε το 1982. Οι εν λόγω χώρες πέτυχαν έτσι σημαντικό μερίδιο αγοράς πριν από το 1983. Τέλος, η παρούσα έρευνα έδειξε ότι οι εν λόγω εξαγωγείς συνέχισαν να ασκούν πρακτική ντάμπινγκ.

Στο πλαίσιο αυτό, είναι ενδεικτικό το γεγονός ότι οι ενδιαφερόμενοι εξαγωγείς αύξησαν αισθητά τις εξαγωγές τους σε πυκνό ανθρακικό νάτριο στην Κοινότητα, προϊόν το οποίο δεν υπόκειται σε δασμό αντιντάμπινγκ και αυτό, παρά το μεγαλύτερο κόστος παραγωγής για το προϊόν αυτό, στην ίδια τιμή με το ελαφρύ προϊόν. Ο τρόπος με τον οποίο οι χώρες αυτές αποφάσισαν να αποφύγουν τους δασμούς αντιντάμπινγκ πωλώντας πυκνό ανθρακικό νάτριο στην ίδια τιμή με το ελαφρύ για τις εφαρμογές στις οποίες τα δύο προϊόντα είναι δυνατόν να εναλλάσσονται και επαναπροσανατολίζοντας την πολιτική τους μάρκετινγκ προς το πυκνό ανθρακικό νάτριο αποτελεί δείγμα της επιθυμίας τους να διατηρηθούν στην κοινοτική αγορά αυτής της οικογένειας προϊόντων·

γ) Η αύξηση των εξαγωγών σε τιμές ντάμπινγκ θα επηρέαζε αρνητικά την κοινοτική βιομηχανία που βρίσκεται κυρίως κοντά στις αγορές της για τους λόγους που προαναφέρθηκαν, με διάφορους τρόπους.

Αν περιορισθεί η κοινοτική αγορά, μια τέτοια εξέλιξη θα επανέφερε αναγκαστικά μείωση των εσωτερικών της πωλήσεων. Η μείωση αυτή δεν θα μπορούσε να αντισταθμιστεί από τις αυξημένες πωλήσεις στις αγορές τρίτων χωρών όπου οι δυνατότητες διεύρυνσης των δυνατοτήτων διάθεσης της κοινοτικής βιομηχανίας είναι περιορισμένες λόγω των επιπτώσεων των δαπανών μεταφοράς που είναι σημαντικές για το προϊόν αυτό, η εμπορική αξία του οποίου είναι χαμηλή σε σχέση με τον όγκο. Οι απώλειες πωλήσεων θα έπρεπε, επομένως, να έχουν ως συνέπεια τη μείωση της παραγωγής και της χρησιμοποίησης των υπαρχουσών ικανοτήτων.

Αυτό θα έθετε σε κίνδυνο, σε μεγάλο βαθμό, τα αποτελέσματα της αναδιάρθρωσης τα οποία επιτεύχθησαν κατά τη διάρκεια των τελευταίων ετών και θα είχε αναπόφευκτα αρνητικές επιπτώσεις στην αποδοτικότητα της βιομηχανίας και των θέσεων απασχόλησης.

Στο πλαίσιο αυτό, είναι σκόπιμο να παρατηρηθεί ότι στην εν λόγω βιομηχανία, λόγω της διαδικασίας της συνεχούς παρασκευής και δύσκολης αποθήκευσης του προϊόντος, οι συμβάσεις πώλησης του ανθρακικού νατρίου υπογράφονται συνήθως με τους διαπραγματευτές ή τελικούς χρήστες για ένα χρόνο και αφορούν μεγάλες ποσότητες. Η απώλεια μιας μόνο σύμβασης είναι δυνατό, συνεπώς, να έχει ως αποτέλεσμα, για ένα κοινοτικό παραγωγό, σημαντική απώλεια του μεριδίου της αγοράς.

(27) Υπό τις συνθήκες αυτές, συνάγεται ότι η κατάργηση του δασμού αντιντάμπινγκ θα μπορούσε να έχει ως αποτέλεσμα την εκ νέου πρόκληση σημαντικής ζημίας των κοινοτικών παραγωγών.

Δ. ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

(28) Δεδομένων των αμελητέων συνεπειών κάθε εύλογης αύξησης των τιμών του προϊόντος αυτού, στις τιμές των προϊόντων στα οποία ενσωματώνεται ή στα οποία χρησιμοποιείται το ελαφρύ ανθρακικό νάτριο, τα συμφέροντα των χρηστών δεν θα μπορούσαν να θιγούν σημαντικά από την επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ. Κανείς από αυτούς δεν διατύπωσε άλλωστε παρατηρήσεις σχετικά.

(29) Λαμβάνοντας υπόψη το στοιχείο αυτό και τις επιζήμιες συνέπειες που θα μπορούσε να έχει η επιστροφή σε υψηλό επίπεδο των εισαγωγών σε τιμή ντάμπινγκ ως προς την εύθραυστη ακόμη κατάσταση της βιομηχανίας αυτής, θεωρείται ότι είναι προς το συμφέρον της Κοινότητας να διατηρηθούν τα μέτρα.

Ε. ΑΝΑΛΗΨΕΙΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ

(30) Δύο εξαγωγείς του εν λόγω προϊόντος, αφού ενημερώθηκαν για τα κύρια πορίσματα της έρευνας, προσέφεραν ανάληψη υποχρέωσης όσον αφορά τις εξαγωγές προς την Κοινότητα ελαφρού ανθρακικού νατρίου.

Η Επιτροπή, αφού ζήτησε τη γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής, δεν δέχτηκε αυτές τις αναλήψεις υποχρεώσεων και ενημέρωσε τους ενδιαφερόμενους εξαγωγείς για τους λόγους της απόφασής της.

ΣΤ. ΕΙΔΟΣ ΚΑΙ ΥΨΟΣ ΤΟΥ ΔΑΣΜΟΥ

(31) Για να αποκλειστεί στο μέτρο του δυνατού, κάθε ενδεχόμενο διαστρέβλωσης, φαίνεται ότι είναι ενδεδειγμένο να ληφθούν τα μέτρα αντιντάμπινγκ με μορφή μεταβλητού δασμού με βάση ελάχιστη τιμή. Διάφοροι δασμοί πρέπει να εφαρμοστούν στις πωλήσεις του προϊόντος αυτού χύμα και σε σάκους.

(32) Το ύψος του δασμού πρέπει να είναι κατώτερο από το καθορισθέν περιθώριο ντάμπινγκ, εφόσον κατώτερος συντελεστής είναι επαρκής για την κατάργηση της ζημίας. Το κατώφλι πρέπει, ως εκ τούτου, να είναι ίσο προς το μέσο όρο του κόστους παραγωγής των κοινοτικών παραγωγών, επαυξημένο με εύλογο ποσοστό κέρδους το οποίο επιτρέπει τη χρηματοδότηση των απαραίτητων επενδύσεων. Λαμβάνοντας υπόψη το επενδεδυμένο κεφάλαιο από τους κοινοτικούς παραγωγούς, τη φυσιολογική του απόδοση και τον κίνδυνο που ενέχει, συνάγεται το συμπέρασμα ότι το κριθέν ως καταλληλότερο περιθώριο κέρδους είναι το 8 %.

Με βάση τους συλλογισμούς αυτούς, το ύψος του μεταβλητού δασμού καθορίζεται ως εξής:

— για το ελαφρύ ανθρακικό νάτριο χύμα, είναι ίσο προς τη διαφορά ανάμεσα στην καθαρή τιμή των 143 Ecu ανά τόνο και την καθαρή τιμή «ελεύθερα στα σύνορα» του κράτους μέλους εισαγωγής, πριν εκτελωνιστεί, που ισχύει για τον πρώτο εισαγωγέα,

— για το ελαφρύ ανθρακικό νάτριο σε σάκους βάρους ανά μονάδα κατώτερου από 500 χιλιόγραμμα είναι ίσο προς τη διαφορά ανάμεσα στην καθαρή τιμή ανά τόνο 159 Ecu και την καθαρή τιμή «ελεύθερα στα σύνορα» του κράτους μέλους εισαγωγής, πριν εκτελωνιστεί, που ισχύει για τον πρώτο εισαγωγέα.

Εξάλλου, θεωρείται ότι η σοβιετική βιομηχανία, δεδομένου ότι δεν έχει εξάγει προς την Κοινότητα ανθρακικό νάτριο από το 1984, δεν πρέπει να περιληφθεί στην εφαρμογή του εν λόγω μεταβλητού δασμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Επιβάλλεται οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ελαφρού ανθρακικού νατρίου που υπάγεται στους κωδικούς ΣΟ ex 2836 20 00 και ex 3823 90 98, καταγωγής Βουλγαρίας, Ρουμανίας, Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας και Πολωνίας.

2. Το ύψος του δασμού αυτού είναι ίσο προς:

— τη διαφορά ανάμεσα στην καθαρή τιμή ανά τόνο «ελεύθερα στα κοινοτικά σύνορα» πριν τον εκτελωνισμό, και το ποσό των 143 Ecu, για όλες τις εισαγωγές χύμα,

— τη διαφορά ανάμεσα στην καθαρή τιμή ανά τόνο, «ελεύθερα στα κοινοτικά σύνορα» πριν τον εκτελωνισμό, και το ποσό των 159 Ecu, για όλες τις εισαγωγές σε σάκους βάρους ανά μονάδα κατώτερου από 500 χιλιόγραμμα.

3. Οι τιμές «ελεύθερο στα κοινοτικά σύνορα» είναι καθαρές αν οι όροι πώλησης προβλέπουν πληρωμή μέσα σε 30 ημέρες από την ημερομηνία αποστολής. Αυξάνονται ή μειώνονται κατά 0,70 % για κάθε μείωση ή αύξηση της προθεσμίας πληρωμής κατά ένα μήνα.

4. Για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, θεωρείται ως ελαφρύ ανθρακικό νάτριο, το μη κατακαθισμένο ανθρακικό νάτριο, ειδικού βάρους κατώτερου των 0,7 kg/dm³ το οποίο παρουσιάζεται με μορφή σκόνης ή κόκκων με διάμετρο κατώτερη από 0,4 mm.

5. Εφαρμόζονται οι διατάξεις που ισχύουν για τους τελωνειακούς δασμούς.

Άρθρο 2

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 273/83 καταργείται.

Άρθρο 3

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επομένη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.*

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 11 Μαΐου 1989.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

C. ARANZADI